

POMIENIĆ (22) *vb pf*

pomienić (21), **pominić** (1); pomienić : pominić *MycPrz* (2:1).

-e- (20), -ę- (1).

o oraz e jasne.

inf pomienić (3). ◇ *fut* 2 *sg* pomienisz (1). ◇ 3 *sg* pomieni (1). ◇ [3 *pl* pominią.] ◇ *praet* 1 *sg* m -m pomienił (7). ◇ 2 *sg* f -ś pomieniła (1). ◇ 3 *sg* m pomienił (2). *f* pomieniła (1). ◇ 1 *pl* m *pers* -smy pomienili (2). ◇ *impers praet* pomieniło się (3) *BudNT*, *SarnStat* (2), pomieni(o)no (1) *ReszList*. ◇ [part *praet act* pomieniwszy.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. Wymienić, wskazać konkretnie na kogoś lub coś; *nominare HistAl*, *Modrz*; *inscribere Mącz* [kogo, co] (12) : A iestli na zámek [kto] wnidzie a łalki pana Szczeńciá doftanie/ pamiętáy aby z Mądry^m/ z Rołtropny^m z Sprawiedliwym/ ij z Miłofiernym towarzyszył/ [...] A iestliby ku tych wŹytkich ktorefmy naprzod pomienili towarzystwu przijdź niemógł: a ty ale iedne⁸⁰ Miłofierného łobie obierz *ForCnR* E3; Czemu fie ięzik flini gdy kto rzeczi kwalne pomieni. *GlabGad* C5; *LibMal* 1548/145; gdy fiadł Anektánabus łpytála go Olimpia/ Zdami fie iżes iest Egipczyk/ Odpowiedział iey Anekthanábus/ krolewskies flowo rzekłá gdys Egipczány pomieniłá *HistAl* A2v; *Inscribere aedes*, Dác wywołác dóm ná przedanie/ y cenę yego pomienić. *Mącz* 375b; *HistRzym* 82; *BiałKaz* G2; Latwiey było tym Krolom ktorem tu pominił/ Wziác tę ziemię Mołkiewłką by Pan Bog dozwolił. *MycPrz* I C4v; *ModrzBaz* 133; *CzechEp* 230; O tym Mieście Hieronym y Ambroży święci Doktorowie piłzą/ iż ták zawnłze mocno y łtáteczno oycow y wczýcielow łwych Apołtołow náukę y podánia trzymáło/ iż kiedykolwiek iedno Rzymłką wiárę pomieniono/ nie inłzą rozumiano/ iedno powłzecznał/ zdrowá/ chrzełcijánłská wiárę. *ReszList* 190; Skorom iedno powiedzłal, że pieniádze niołę, Nátychmiałteł fię Skárbkiem wczynił, á przedtym Nic [lege: nie] byłeł nim, áż kiedym pomienił pieniádze. *CiekPotr* 74.

[pomienić komu: [Ipokras] rzekł łwoim wczniom: Przyniełcie mi ład pełen wody/ á gdy przedęł połtháwiono/ kázał wczniom włóżyć niektore źiele w on ład/ ktore im pomienił *HistPonc* G7.]

[Zwroty: »pomienić [kogo] imieniem«: rzekł [Boaz] do niego: Złtáť troche á łiadź tu: pomieniwlzy go imieniem iego [vocans eum nomine suo] *WujBib Ruth* 4/1 (*Linde*).

»rzecz własnym imieniem [= jasno, otwarcie] pominić«: Thenczy obyczay zawnłze mayá kaczerze, yłz zadny rzeczy wlałnłym ymyenym nye pomłynłją: Thelko przymawiayá wrágayá łwiętyłm rzecza^m *ArgWykład* 41/67.]

2. Stwierdzić, powiedzić (7) :

Fraza: »jakom (wy(z)szej) pomienił (a. jako się wyłzzej pomienił, a. [jako pomieniono])« [jako zdanie wtrącone] [szyk zmienny] (7): A thák iákom pomienił wyłzzey pod chwálebnym imieniem W.K.M. rołkazawłzy then vpominek wydrukowác/ W.K.M. łwemu miłółciwemu przyrodzonemu Pánu do Libráryey W.K.M. dáruię *BibRadz* *2v; *BudBibKaw* A3v; á theż iuż w thym przełciwianiu iedni drugim/ iákom wyłzzey pomienił/ domy Páńłkie Rycerłkie fie wyciágnęły *MycPrz* II B2, II A4; á ná miełfce różnic z témi łwiádkámi przełłcia łwego od węgłá do węgłá przez miełfca y znáki grániczné/ iáko fie wyłzzey pomienił/ przysięę [..] powinien będzie wczynić *SarnStat* 473, 924,

1176; [Ale iako iuż pomieniono/ każdemu na ośobniu ośobliwa Abſolutia a rozgrzeſſenie/ ma być mowione wten obyczai a ſpoſob iak niżej opiſano. *UstKoſciel* 115v].

3. Nazwać (1) :

Szereg: »pomienić albo tytuł dać« (1): Quomodo inſcripsit librum, Iáko pomienił/ álbo yáko tytuł dał xięgóm. *Mącz* 375b.

4. Wypowiedzieć, wyartykułować (2) :

Z przytoczeniem (1): A pan Boguż Stároſtá Krafnóſtháwłki [...] mowiácz to o tym/ to o owym: z rzeczy mu iákoś przyſzło że miał pomienić *Preſtimonium*, y rzekł miałto tego *proſtibulum*. *GórnDworz* Q2.

Zwrot: »[co] ſłowem pomienić« (1): W ten czás okiem wyźrzę/ czego myſł nie może Doſiádz: áni ſłowem pomienić *GrabowSet* S.

Szereg: »nie doſiádz ani pomienić« (1): *GrabowSet* S cf *Zwrot*.

Synonimy: **1.** pokazać, wskazać; **2.** powiedzieć, rzec; **3.** nazwać; **4.** powiedzieć, rzec.

Formacje współrdzenne cf 1. MIENIĆ.

Cf **POMIENIENIE, POMIENIONY**